

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

ner fast Ansættelse som Landpostbud for Øje gælder som almindelig Regel, at den paagældende skal være fyldt 18 Aar, men ikke være over 23 Aar. Der er saaledes intet til Hinder for, at Aspiranttiden afsluttes efter dette Tidspunkt. Rekrutteringen af Aspiranter foregaar som Hovedregel lokalt, saaledes at det fortrinsvis er Folk paa Stedet, der kommer i Betragtning. Det er den paagældendes Lokalkendskab, man ønsker at udnytte, ligesom man er interesseret i, at Aspiranten er kendt af Beboerne paa den Rute, han antages til at udføre. I Krigen sidste Aar og i Tiden efter Krigen har det dog voldt nogen Vanskelighed for de stedlige Postmestre at faa Aspiranter til Landpoststillingerne, og man har da i mange Tilfælde været nødt til at tage Aspiranterne, hvor man kunde faa dem. Dette skulde dog kun være en Overgang, saa at man igen skulde kunne komme til at følge den angivne Hovedregel, der har været gældende, saa længe Landpostvæsenet har været administreret i Landet.

Der er ikke Tale om, at Aspiranterne skal gennemgaa noget Kursus for at blive ansat som Landpostbude. Der fordres kun, at de i Overensstemmelse med den paagældende Bestemmelse i Tjenestemandsløven skal have været Aspiranter i to Aar.

Et andet Hovedsynspunkt ved Tilrettelægningen af Landposttjenesten her i Landet er, at man maa tilstræbe, at saa mange Landpostbude som muligt kan være fuldt beskæftigede, saaledes at deres Stilling kan være en Livsstilling. At faa alle Landpostbude op i højeste Lønsats lader sig naturligvis ikke gøre; det forhindres af Terrænforholdene. Til Udfyldning af „Mellemmummene“ anvendes da Landpostbude i lavere Lønsatser, og hvor den beregnede Arbejdstid ligger under 6 Timer, anvendes Ekstrabude, saakaldte Ekstrabude paa Ruter uden for Lønsats, der lønnes med Tarifrøn efter Arbejdsmandsoverenskomsten, og som rekrutteres lokalt og skal være Folk paa Stedet, der har anden Virksomhed ved Siden af Posttjenesten. Ved Afgang blandt disse besættes Pladsen normalt med en Mand paa Stedet, men der kan dog forekomme Tilfælde, hvor det efter en Undersøgelse af Ruten viser sig, at denne er kommet over 6 Timer, og i saa Tilfælde maa den besættes med et Landpostbud, altsaa en Aspirant. Det kan ogsaa ske, at Ruten nedlægges, hvis nemlig det paagældende Distrikt kan overtages af allerede ansatte Landpostbude, som da eventuelt derved kan opnaa en Lønforbedring.

Da der udgaar Landpostbude fra selv de mindste Posthuse Landet over, er det normalt Landboudgdommen, der her kommer i Betragtning ved Ansættelse som Landpostbudaspirant, og der er ikke Tale om, at Landboudgdommen ved de store Byer først og fremmest skulde komme i Betragtning ved Besættelsen af de paagældende Stillinger.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Postbudenes Uniformer. For Post- og Telegrafvæsenet gælder vedrørende Levering af Uniformer til Tjenestemænd, som efter gældende Bestemmelser forsynes med Uniform, at Brugstiden er forlænget efter nærmere fastsatte Regler med 50 pCt, der er fælles for hele Statstjenesten. De saaledes fastsatte Terminer for Leveringen har ikke kunnet overholdes paa Grund af, at hverken den militære Klædefabrik eller andre Fabrikker eller de Institutioner — Fængselsvæsenet — og private Firmaer, som besørger Syningen, har kunnet levere til Tiden, hvilket mig bekendt ogsaa gælder over for andre Statsinstitutioner. Politiet har vist opnaaet Adgang til visse Leverancer af Klæde, men dette maa formentlig være sket med Bevillingsmyndighedernes Tilslutning. De almindelige fælles Regler for Uniformsleveringer administreres jo af Finansministeriet.

At Postbudenes Uniformer er slidt, er desværre rigtigt. Det har jo netop ogsaa været Hensigten med de fastsatte Bestemmelser, at Tøjet skulde holde længst muligt. Det er dog saadan, at der uanset Leveringstiden er Adgang til at faa opslidte Uniformsgenstande byttet, og at en Del Uniformsgenstande som f. Eks. Kapper, der kun bruges lidt, overhovedet ikke længere leveres med bestemte Mellemmum, men udelukkende efter Behov. Der er endvidere i Modsætning til tidligere, hvor Uniformens Vedligeholdelse og Reparation paa hvilede dens Bruger, indført en Ordning, hvorefter Uniformerne repareres paa Post- og Telegrafvæsenets Regning af Fagfolk, hvilken Ordning bruges meget og antagelig medfører en Forlængelse af Uniformernes Levetid og et bedre Udseende.

Jeg betragter ikke de nuværende Tilstande paa Uniformsvæsenets Omraade som ideelle, og jeg er indforstaaet med, at en Ændring til det bedre vilde være særdeles ønskelig, men Post- og Telegrafvæsenet har ingen Midler til at bedre de Forhold, af hvilke Uniformernes Levering afhænger.

Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har ønsket Oplysning om S-Togenes Regnskaber.